ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ Κ'. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 26 ΜΑΪΟΥ 1900 **ΑΡΙΘ. 21**

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Γρεβενῶν **ΔΩΡΟΘΕΟΣ** (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας **Πρωτοσύγκελλος** ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιγρ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ (γραμματεύς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

ἑξαμηνιαία τὰ ἡμίση

Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Τοπικὰ ἀρχεῖα — Λύτις περὶ κωλύματος γάμου ἕνεκα πνευματικῆς συγγενείας — Κοινοπριήτεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— *Ἐπέτειος ὀνοματικὴ ἑορτὴ τῆς Α. Θ. Π.* — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὁ πανσέβαστος ἡμῖν αὐθέντης καὶ Δεσπότης, ἐν μέσῳ γενικῆς ἀγαλλιάσεως σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος ἑώρτασε τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, μνήμῃ τῶν ἁγίων καὶ θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τὴν ἐπέτειον τοῦ σεπτοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἑορτήν.

Κατά τε τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάστησεν ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, συγχοροστατησάντων αὐτῷ τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων συνοδικῶν καὶ τοῦ παρεπιδημοῦντος Σισανίου Σεραφείμ. Μετὰ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν ἐγένετο ἡ εἰθισμένη ἀρτοκλασία, καὶ εἶτα ἡ διανομὴ τοῦ ἀντιδώρου ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Α. Θ. Π. ἐξελθούσης τοῦ ναοῦ καὶ ἀνερχομένης τὴν κλίμακα τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας, οἱ μαθηταὶ τῆς πατριαρχικῆς ἀστικῆς Σχολῆς παρατεταγμένοι κατὰ στίχους ἑκατέρωθεν ἔψαλαν ἐμμελῶς τὸν πολυχρονισμὸν τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Α'. Δομεστίκου τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Τῆς Α. Θ. Π. εἰσελθούσης εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μ. Συνοδικοῦ, ἔνθα προσῆλθον καὶ πάντες οἱ συνοδικοί, ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Δέρκων Καλλίνικος προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Π. ἐκ μέρους τῆς τε ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ὡς πρῶτος τῇ τάξει, καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὡς Πρόεδρος, εὐξάμενος τῷ πρωθιεράρχῃ ὑγείαν καὶ βίον μακραίωνα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἀπήντησε προσηκόντως ἡ Α. Θ. Π. καὶ εἶτα ἐδέξατο τὰ συγχαρητήρια πάντων τῶν ἁγίων συνοδικῶν, τῶν παρεπιδημούντων ἀρχιερέων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν διαθεσιμότητι.

Αὐθημερὸν ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐν Νεσχωρίῳ ἐφησυχάζων πατριάρχης πρώην Ἀντιοχείας Σπυρίδων, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων, ὁ τοῦ παναγίου Τάφου ὁ σεβασμ. ἀρχιεπίσκοπος Διοκαισαρείας Νικόδημος, τοῦ ἁγίου Ὄρους Χαραλάμπης καὶ ὁ τοῦ Σινᾶ ἀρχιμ. Γαβριήλ, οἱ παρεπιδημοῦντες ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος τοῦ Ἀντιοχικοῦ Θρόνου Ἀμίδης καὶ Χαλεπίου, τὰ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ πᾶσα ἡ πατριαρχικὴ ὑπαλληλία.

Ἔτι δὲ αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδάτος, ὁ Δ. Στεφάνου, ὁ πρόξενος Ε. Φίλων, ὁ προσωρινὸς α' γραμματεὺς τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας Λεβίδης καὶ ὁ κ. Καρατζᾶς· ἡ Α. Ε ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς ρωσικῆς πρεσβείας Στσερμπάτσιεν, ἡ Α. Ε. ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας Μογιάτοβιτς· οἱ ἔγκριτοι ὁμογενεῖς βαθμοῦχοι καὶ λογάδες αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῆ πασᾶς, ὁ Μ. Λογοθέτης Σταυράκης βέης, Ἀριστάρχης ὁ Παυλάκης πασᾶς Φενερλῆς, Ἐλευθεράκη πασᾶς, Βεγκλίδη πασᾶς, Κωστάκης Καραθεοδωρῆ ἐφέντης, Ἀνδρέας Κοπάση ἐφέντης Στεφανάκη βέης Μουσοῦρος καὶ Ἰωάννης Χότζης, μέλη τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, ὁ Β. Σαρακιώτης βέης ὁ Ἀλέκος Παντζίρης βέης βοηθὸς διευθυντὴς τῆς Ὀθωμ. Τραπέζης· ὁ Σ. Μαυρογένης ἐφέντης καὶ Θεοδωράκη ἐφέντης Παπαδόπουλος, ὁ διερμηνεὺς τῆς ρουμανικῆς πρεσβείας Κωνσταντινίδης, ὁ πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριάρχου τῶν ἀνατολι-

κῶν ἁρμενίων, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου τῶν Σύρων οἱ τραπεζῖται, Κ. Βλαστάρης, Χασιώτης, Ζήσης Ζήση, οἱ διευθυνταὶ καὶ αἱ διευθύντριαι τῶν ἀνωτέρων Παιδευτηρίων ἡμῶν μετὰ τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων σωματείων καὶ ἐφορειῶν, πλεῖστοι ἔγκριτοι λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες, ὧν τὰ ὀνόματα συντομίας χάριν παραλείπομεν.

Τηλεγραφικῶς δὲ συνεχάρησαν τῇ Α. Θ. Π. οἱ ἐν Ἀντιγόνῃ ἐφησυχάζοντες πατριάρχαι πρώην Κωνσταντινουπόλεως Νεόφυτος ὁ Η'. καὶ Ἄνθιμος ὁ Ζ'. ἡ Α. Μ. ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανός, ἡ Α. Μ. ὁ ἐν Χάλκῃ πρώην Ἱεροσολύμων Νικόδημος· ὁ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Κ. Ἀνθόπουλος πασᾶς, ὁ ἐν Βρυξέλλαις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Στέφανος Καραθεοδωρῆ ἐφέντης, οἱ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου μητροπολῖται καὶ ἐπίσκοποι, ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος καὶ πάμπολλοι ἄλλοι λογάδες ὁμογενεῖς ἔκ τε τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Πρὸς τούτοις δι' ἰδιαιτέρων ἀπεσταλμένων ἀπέστειλαν τῇ Α. Θ. Π. τὰ ἐπισκεπτήρια αὐτῶν ἡ Α. Υ ὁ πρωθυπουργός, αἱ ΑΑ. ΕΕ. οἱ ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἄλλοι μεγιστᾶνες τοῦ Κράτους· ἔτι δὲ οἱ βοηθοὶ διοικηταὶ ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις τοῦ κράτους Σ. Χρυσίδης βέης, Γ. Κρέστοβιτς, Μ. Χαμουδόπουλος καὶ Α. Κωνσταντινίδης.

Περὶ τὴν ἑσπέραν δὲ ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο τὰς ΑΑ. ΣΣ. τοὺς ἐκ τῶν συνοδικῶν μητροπολίτας Βεροίας καὶ Σηλυβρίας ἄγοντας ὡσαύτως τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἑορτήν.

Τηλεγραφικῶς δὲ ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τοῖς μητροπολίταις Κυζίκου, Τραπεζοῦντος, Χίου, Σωζοαγαθουπόλεως καὶ Βελλᾶς-Κονίτσης· τῇ Α. Ε. τῷ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτῇ τῆς Τουρκίας Κ. Ἀνθοπούλῳ πασᾷ καὶ τοῖς ἐγκρίτοις ὁμογενέσι Κ. Πετρίδῃ, Κ. Μακρίδῃ πασᾷ, Κ. Κυπραίῳ, Κ. Ψωμιάδῃ, Κ. Ἠλιάσκῳ· διὰ δὲ τοῦ πανοσιολ. ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου Φωτίου τῇ Α. Υ. τῷ παρεπιδημήσαντι ἡγεμόνι τῆς Σάμου Κ. Βαγιάννῃ ἐφέντῃ, καὶ διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τοῖς Κ. Καραθεοδωρῇ ἐφέντη, Κ. Κωνσταντινίδῃ μέλει τοῦ Συμβουλίου, χήρᾳ Ἑλένῃ Γ. Ζαρίφη, Κ. Βλαστάρῃ καὶ Κ. Σιώτῃ καὶ διὰ τοῦ Δευτερεύοντος καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Γενναδίου τῇ Α. Θ. τῷ ἐπισκόπῳ πρώην Μυριοφύτου Κωνσταντίνῳ, τῷ ἀρχιμανδ. Κ. Βοντζαλίδῃ, νομικῷ Συμβούλῳ τῶν Πατριαρχείων, καὶ πλείστοις ἄλλοις ἐγκρίτοις ὁμογενέσι.

— *Ἐπέτειος ὀνόματος τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου.*— Δοξολογίας τελεσθείσης τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν τῷ ναϊδρίῳ τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς βασιλικῆς πρεσβείας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ὀνοματικῇ ἑορτῇ τῆς Α. Β. Υ τοῦ διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ Θρόνου Κωνσταντίνου, παρέστησαν κατ' αὐτὴν ἐκ μέρους μὲν τῆς Α. Θ. Π. ὁ πανοσιολ. ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Φώτιος, ἐκ μέρους δὲ τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ὁ ἐνταῦθα ἐπίτροπος τοῦ Π. Τάφου σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Διοκαισαρείας Νικόδημος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ Χαραλάμπης, οἵτινες καὶ μετὰ τὸ πέρας διηρμήνευσαν τῇ Α. Ε. τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδάτῳ τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς καὶ προσρήσεις.

— *Ἐκλογὴ Σωζοαγαθουπόλεως.* — Τῆς ἐπαρχίας Σωζοαγαθουπόλεως χηρευσάσης ἕνεκα τῆς μεταθέσεως τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Προικοννήσου, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐσκέψατο περὶ πληρώσεως αὐτῆς. Προταθέντων τοίνυν ὑποψηφίων τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν Γάνου καὶ Χώρας Κωνσταντίνου καὶ πρώην Δισκάτης Ἰωαννικίου καὶ τοῦ θεοφ. ἐπισκόπου Περιστερᾶς Μελετίου, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδρίας, ἐξελέγη μητροπολίτης Σωζοαγαθουπόλεως ὁ Γάνου καὶ Χώρας Κωνσταντῖνος.

— *Ἐπισκέψεις.* —Προχθὲς ἡ Α.Θ. Παναγιότης μεταβᾶσα εἰς Χαλκηδόνα ἐπεσκέψατο τὴν Α. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Σάμου Κωνσταντῖνον Βαγιάννην ἐφέντην. συγχαρεῖσα ἅμα τῇ Α. Ὑψηλότητι ἐπὶ τῇ ἔναγχος ὑπὸ τῆς Σ. αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως γενομένῃ αὐτῷ τιμητικῇ διακρίσει διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου μετζητιὲ πρώτης τάξεως.

Χθὲς δὲ ἡ Α. Υ. κατελθοῦσα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀπεχαιρέτισε τὴν Α.Θ.Π. ἀπερχομένη εἰς Σάμον.

Προχθὲς ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. Φώτιος ἐν συνοδίᾳ τοῦ ρωσομαθοῦς Χρήστου Παπαϊωάννου, β'. γραμματέως τοῦ Α'. Πατριαρχικοῦ Γραφείου, διεβίβασε τὰς εὐχὰς καὶ προσρήσεις ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τῇ Α. Ε. τῷ Ἰωάννῃ Χρούστσωφ, μυστικοσυμβούλῳ τοῦ Τσάρου καὶ μέλει τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Ρωσίᾳ ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀναχωρήσει αὐτοῦ.

Τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐπί μικρὸν παρεπιδημήσας ἐπιφανὴς βουλευτὴς Ἀττικῆς Θεόδωρος Φλογαΐτης, ἄλλοτε καθηγητὴς τῆς νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου καὶ εἶτα ὑπουργός, ἐκ διαφόρων σοφῶν πονημάτων αὐτοῦ τῷ λογίῳ κόσμῳ ἀπὸ πολλοῦ γνωστός.

Ὡσαύτως ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. καὶ ὁ ἀδείᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἀφικόμενος εἰς βασιλεύουσαν πανιερώτατος μητροπολίτης Βάρνης Πολύκαρπος.

— *Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον.* — Τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου ἐπιστάντος, αἰτήσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὡρίσθη, συνῳδὰ τῷ Κανονισμῷ, ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων τριμελὴς ἐξεταστικὴ

Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ ἑκ τῶν ἁγίων συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτου Γρεβενῶν Δωροθέου καὶ τῶν ἐλλογιμωτάτων καθηγητῶν Μ. Κεφάλα, Διευθυντοῦ τοῦ Ζωγραφείου, καὶ Π. Παπακωνσταντίνου καθηγητοῦ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ὅπως παρίσταται αὕτη κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐξετάσεων τῶν τελειοδιδάκτων μαθητριῶν καὶ ὑποβάλῃ εἶτα τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

— *Μητροπολῖται Βελεγράδων καὶ Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν.* — Οἱ πανιερώτατοι μητροπολῖται Βελεγράδων Βασίλειος καὶ Παραμυθίας—Φιλιατῶν Καλλίνικος ὁ μὲν διὰ γράμματος, ὁ δὲ τηλεγραφικῶς ἤγγειλαν τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν αἰσίαν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἕκαστος ἄφιξιν καὶ τὴν γενομένην αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ποιμνίων αὐτῶν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν καὶ δεξίωσιν.

— *Ἐκκλησιαστικὴ ἄδεια.* — Τοῖς πανιερωτάτοις μητροπολίταις Τραπεζοῦντος Κωνσταντίῳ, Μελενίκου Λεοντίῳ καὶ πρεσβυτέρῳ Ἱερισσοῦ καὶ ἁγίου Ὄρους Ἰωακείμ ἐξαιτησαμένοις παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτοῖς ἵνα ὁ μὲν πρῶτος ἀπέλθῃ εἰς Κρώμνην, πολίχνην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλδείας κειμένην, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ εἰς βασιλεύουσαν καὶ ὁ τρίτος μεταβῇ εἰς Ἅγιον Ὄρος, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐπέτρεψε τοῦτο τοῖς εἰρημένοις ἀρχιερεῦσι.

— *Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.* — Ἡ Α. Θ. Π. διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου διεδίβασε τῇ Κυριακῇ τὰς πατριαρχικὰς αὐτοῦ εὐχὰς καὶ προσρήσεις τῷ ἐγκρίτῳ ὁμογενεῖ τραπεζίτῃ Λεωνίδᾳ Ζαρίφῃ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπανόδῳ αὐτοῦ.

— *Ἀναχώρησις.* — Ἀποχαιρετίσας τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἀπέρχεται αὔριον εἰς Ἀμβέρσην ὁ αὐτόθι διορισθεὶς προϊστάμενος τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου Κοινότητος πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης Γεννάδιος Θέμελις.

— *Σύστασις Ἀδελφότητος.* — Φιλοτίμῳ πρωτοβουλίᾳ ἐνίων λογίων καὶ ἐγκρίτων πολιτῶν τῶν πέριξ τοῦ Σαρμασικίου συνοικιῶν, ζήλῳ δὲ ἀξιεπαίνῳ χρηστῶν ἐνοριτῶν κατοίκων τοῦ Σαρμασικίου, συνέστη ἐσχάτως αὐτόθι «Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης Πρόνοια» σκοπὸν πρώτιστον προτιθεμένη τὴν ὑποστήριξιν καὶ βαθμιαίαν προαγωγὴν τῆς αὐτόθι δημοτικῆς Σχολῆς. Τὸν κανονισμὸν τοῦ ἀρτισυστάτου τούτου σωματείου ὑποβληθέντα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐνέκρινε καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή. Εὐχόμεθα τοῖς φιλομούσοις ἱδρυταῖς προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν ἐν τῷ ἐθνωφελεῖ ἔργῳ.

ΤΟΠΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ*

Πρὸ τῶν ἐμῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν τοπικῶν ἀρχείων, ἐπειδὴ κυρίως ἐνταῦθα περὶ τῶν τοῦ Μεγάλου Ρεύματος ὑπόκειται λόγος, ἀνάγκη πρῶτον ἵνα συμπληρώσω, κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν ἀναγραφήν, ἰδίᾳ τῶν ἑλληνιστὶ συντεταγμένων γραμμάτων, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν χρυσοβούλλων.

Χρυσόβουλλα ἀριθμοῦνται ἐν τῇ παλαιᾷ σημειώσει δέκα καὶ τρία, προστίθενται δὲ νῦν ἑπτά:

1) ἀπὸ τοῦ 1777, τοῦ τῆς Βλαχίας ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ὑπὲρ τοῦ ναοῦ·

2) ἀπὸ τοῦ 1794, τοῦ τῆς Βλαχίας ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Μουρούζη, περὶ χορηγίας ἐτησίως 200 γροσίων τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ·

3) ἀπὸ 19 φεβρουαρίου τοῦ 1803, τοῦ τῆς Βλαχίας ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Κωνσταντίνου Ὑψηλάντου, περὶ χορηγίας 200 γροσίων κατ' ἔτος εἰς τὸν ναόν·

4) ἀπὸ δεκεμβρίου τοῦ 1803, τοῦ αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς·

5) ἀπὸ 19 δεκεμβρίου τοῦ 1816, τοῦ τῆς Βλαχίας Γεωργίου Καρατζᾶ, περὶ χορηγίας 200 γροσίων κατ' ἔτος εἰς τὴν σχολὴν «ἀπὸ τὸν καρβασαρᾶν τοῦ βάματος» (=ταμεῖον τελωνείου)·

6) ἀπὸ 25 ἀπριλίου τοῦ 1817, τοῦ τῆς Μολδαυΐας ἡγεμόνος Σκαρλάτου Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη, περὶ χορηγίας ἐτησίως εἰς τὸν ναὸν 200 γροσίων «ἀπὸ τὸ βάμα» (=τελωνεῖον) καὶ 200 «ἀπὸ τὰς ὄκνας» (=ἁλατωρυχεῖα)·

7) ἀπὸ 29 αὐγούστου τοῦ 1819, τοῦ τῆς Βλαχίας Ἀλεξάνδρου Νικολάου Σούτζου, χορηγοῦντος γρόσια 200 κατ' ἔτος εἰς τὸν ναόν[1].

§

Ἑλληνιστὶ συντεταγμένα ἐπίσημα γράμματα, εἴτε τῆς κοινότητος, ἐφοριῶν, ἐπιτροπῶν, καὶ συντεχνιῶν, εἴτε τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὑπάρχουσιν ὅσα πλεῖστα· τούτων δὲ σημειῶ τὰ κυριώτερα μὲν ἐκ τῶν ἐπιχωρίων, πάντα δὲ τὰ μέχρι τοῦ 1825 πατριαρχικά·

1) ἀπὸ 1 μαρτίου 1768, πρακτικὸν τῆς κοινότητος, ὑποκεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Σαμουὴλ, ἐξελέγχον τὴν δεκαεξαετῆ διαχείρισιν τῶν προχρηματισάντων ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ. Σπουδαιότατον

* βλέπε σελ. 143 τοῦ μετὰ χεῖρας τόμου.

1. ἴσως ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα, ἃ διέλαθον τὴν προσοχήν μου.

τὸ παρὸν ἔγγραφον, διότι δείκνυσιν ὅτι ἡ ἐξέλεγξις ἐγένετο ἐν αὐτῇ τῇ κωμοπόλει Μεγάλου Ρεύματος, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐμπόρου Δημητρίου Σκαναβῆ, προεδρεύοντος τοῦ πατριάρχου Σαμουὴλ, παρόντων δὲ τῶν ἐνοριτῶν τῆς κωμοπόλεως: τοῦ μεγάλου λογοθέτου Νικολάου Σούτζου, τῶν ποστελνίκων Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, Κωνσταντίνου Μουρούζη, Γεωργίου Μάνου, καὶ Δημητρίου Σούτζου, τοῦ χατμάνου «Γιαννακάκη Σούτζου» καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Δημητρίου καὶ Μιχαὴλ, τοῦ σπαθάρη Στεφάνου Μίσογλου, τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ, καί τινων «ἀρχόντων καὶ συνεγχωρίων χριστιανῶν».

2) ἀπὸ 1 μαρτίου 1768, σημείωσις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ δηλοῦσα ὅτι ὀφείλει ὁ ναὸς τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ 1500 γρόσια, κληροδότημα τοῦ ἐκ Χίου Νικολάου Σπάρταλη.

3) ἀπὸ 18 ἰουλίου 1786, γράμμα τοῦ πατριάρχου Προκοπίου πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἄρχοντας καὶ ἐπιτρόπους τοῦ Μεγάλου Ρεύματος, ὅπως μή τις ἀμφισβητήσῃ τὸ χωράφιον τοῦ Παριανοῦ τὸ εἰς τὸν ναὸν ἀνῆκον «ὡς ὠφέλιμον εἰς ὅλους τοὺς ἐγκατοίκους χριστιανοὺς καὶ ἀναγκαιότατον καὶ ἐν καιρῷ ὑγιείας καὶ ἐν καιρῷ θανατικοῦ, ὡσὰν ὁποῦ ὑγιαίνοντες ἐξέρχονται μικροὶ καὶ μεγάλοι εἰς περίπατον καὶ περιδιάβασιν, *ἐν καιρῷ δὲ θανατικοῦ καταφεύγουσιν ἐκεῖσε . . . . . καὶ προφυλάσσονται ἀπὸ τὸ κακὸν ποιοῦντες καλύβας*, ἐπειδὴ εἶναι ἀνοικτὸς καὶ ἀρκετὸς τόπος».

4) ἀπὸ ἰουνίου 1789, γράμμα τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου Ζ΄, συνοδικόν, ἐπικυροῦν, ὑπὸ τρομεραῖς ἀραῖς, τὸ τοῦ Σωφρονίου (1777) καὶ τὸ τοῦ Γαβριὴλ (1783), περὶ τοῦ ἑνὸς τετάρτου μεριδίου τοῦ ναοῦ ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ.

5) ἀπὸ 5 μαρτίου 1790, γράμμα αὐλικόν, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου Ζ΄, περί τινος ἐν τῷ γυναικίτῃ στασειδίου. Τὸ γράμμα ἀναφέρει πυρκαϊὰν ἐν Μεγάλῳ Ῥεύματι τῷ 1788, ὑποκυροῦται δ' ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν (ὀφφικιάλων) τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς: Φωτίου (Κυπρίου) λογοθέτου, Βασιλείου πρώτου ὀστιαρίου, Σπανδονῆ πρωταποστολαρίου, Ἰακωβάκη πρωτοψάλτου, καὶ τῶν νοταρίων Ἀποστόλου καὶ Γεωργίου.

6) ἀπὸ 5 ἰουλίου 1797, γράμμα συνοδικόν, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ καὶ τῶν προεστώτων τῆς κοινότητος, πρὸς οἰκοδομὴν ἐν τῷ κοινῷ νεκροταφείῳ στερεωτέρας καλύβης, ἐν ᾗ διέμενεν ἐν καιρῷ πανώλης ἱερεὺς ἐπὶ τούτῳ. Οἱ ἐπίτροποι καὶ προεστῶτες εἰσὶν: οἱ Μαυροκορδάτοι Σκαρλάτος καὶ Νικόλαος, οἱ Σοῦτζοι Δημήτριος, Ἀλέξανδρος, οἱ Κωνσταντῖνος, ὁ ἅγας Δημήτριος, ὁ κόμισος Ἀλέξανδρος καὶ Κωνσταντῖνος Χαντζερῆς, Ἀλέξανδρος Μοσχονᾶς, Λεωνῆς Τζιτζίνιας, Νικόλαος Παπᾶτης, καί τινες ἕτεροι.

7) ἀπὸ ἰουλίου 1798, γράμμα τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἐφέσου Σαμουὴλ καὶ τοὺς προκρίτους τοῦ Μεγάλου Ρεύματος, ὅπως σκεψάμενοι περὶ εὑρέσεως πόρων πρὸς κουφισμὸν τῶν ἐπὶ τῇ ἀνοικοδομῇ τοῦ ναοῦ χρεῶν, πρότινος πυρποληθέντος, ἀνενέγκωσι τὰς ἀποφάσεις τῷ πατριάρχῃ «ἵνα γένηται παρ' ἡμῶν ἡ ἐπικύρωσις διὰ πατριαρχικῆς ἀποδείξεως, *κατὰ τοὺς ἀρχαίους ὅρους καὶ κανόνας καὶ θεσμοὺς τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας οἰκουμενικῶν Συνόδων*»[2].

8) ἀπὸ ὀκτωβρίου 1798, γράμμα τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου πρὸς τοὺς χριστιανούς, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐκ νέου πώλησιν τῶν ἐν τῷ γυναικίτῃ στασειδίων, ἅτε τοῦ ναοῦ ἄρτι ἀνοικοδομηθέντος, καὶ χρήζοντος χρημάτων πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐπὶ τούτῳ συναφθέντων δανείων.

9) ἀπὸ μαΐου 1800, γράμμα τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου Ζ΄, συνοδικόν, ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς καὶ τῆς ὑποκειμένης αὐτῇ σχολῆς τῶν ἱερῶν γραμμάτων, περὶ τῶν ὀφειλομένων αὐταῖς ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ ναοῦ. Ἐκ τούτου τοῦ γράμματος μανθάνομεν ὅτι τρεῖς πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ἠσφάλισαν τὰς προσόδους τῶν ἐν λόγῳ σχολείων διὰ τεσσάρων γραμμάτων, ὧν δύο μὲν ἀπέλυσεν ὁ Γαβριὴλ Δ΄, ἀνὰ ἓν δ' ὁ Προκόπιος καὶ ὁ Γρηγόριος Ε΄.

10) ἀπὸ μαΐου 1801, γράμμα τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου Ζ΄ περὶ τῶν χάριν ἀσφαλείας διορισθέντων νυκτοφυλάκων ὅπως τὸν μηνιαῖον αὐτῶν μισθὸν καταβάλλωσιν οἱ κάτοικοι κατ' ἀναλογίαν, οὐχὶ δὲ τὸ ταμεῖον τοῦ ναοῦ.

11) ἀπὸ 15 φεβρουαρίου 1803, γράμμα τῶν ἐπιτρόπων, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου, δηλούντων ὅτι παρεχώρησαν ἓν ἐν τῷ ναῷ στασείδιον εἰς τὸν ἄρχοντα σερδάρην Διαμαντάκην Καζαναζμάζην «ἄνευ τινὸς δόσεως, διὰ τὰς ἀπείρους ἐκδουλεύσεις, κόπους καὶ ἀγῶνας, ὁποῦ κατέβαλεν εἰς διάστημα ἓξ χρόνων τῆς ἐπιστασίας του εἰς τὸν ἅγιον τοῦτον ναόν».

12) ἀπὸ 22 ἰουλίου 1803, γράμμα Νεοφύτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου καὶ κατησφαλισμένον ταῖς ὑπογραφαῖς εἴκοσι καὶ πέντε προκρίτων, δηλοῦν

2. πῶς ἡ μέριμνα περὶ τῆς τῶν πόρων εὑρέσεως σχετίζεται πρὸς τοὺς ὅρους καὶ κανόνας τῶν ἁγίων Συνόδων;

НБУ им. Н.

ὅτι τὸ αὐτῷ ἀνῆκον τέταρτον μερίδιον «ἐκ τῆς προεστείας τῆς ἐκκλησίας τῶν θείων Ἀσωμάτων» ἐπώλησεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν τῆς κοινότητος σχολήν·

13) ἀπὸ αὐγούστου 1803, γράμμα τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου Ε΄, διατάττοντος τοῖς ἱερεῦσι προϊσταμένοις τοῦ ναοῦ μὴ λαμβάνειν «τὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, κύριά τε καὶ τυχηρὰ» τοῦ τε ταμείου τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ δουλευόντων: ἐφημερίου, διακόνου, ψαλτῶν, νεωκόρου καὶ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ὑπηρετῶν, ἵνα μὴ παρεισφρῇ νοσφισμοῦ ὑπόνοια·

14) ἀπὸ αὐγούστου 1803, γράμμα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου, ἐπιτάττοντος, ὑπὸ ταῖς συνήθεσιν ἀραῖς, τὴν τακτικὴν κατὰ μῆνα καταβολὴν τοῦ μισθοῦ τῶν νυκτοφυλάκων ὑφ' ἑκάστης οἰκίας καὶ καταστήματος·

15) σύγχρονον γράμμα τοῦ αὐτοῦ Καλλινίκου πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ ἐν Βεβεκίῳ ναοῦ, συνιστῶντος ἵνα περιφέρηται ἀκωλύτως ἐν τῷ ναῷ κιβώτιον προαιρετικῶν προσφορῶν, εἰς κουφισμὸν τῶν χρεῶν τοῦ ναοῦ τοῦ Μεγάλου Ρεύματος[3]·

16) ἀπὸ σεπτεμβρίου 1803, γράμμα τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου Ε΄, συνοδικόν, ὑπὸ φρικταῖς ἀραῖς ἀσφαλίζον τὰ κεφάλαια τῶν δύο σχολείων καὶ τὰς προσόδους, ἃς δέον διαχειρίζεσθαι τοὺς ἐπὶ τούτῳ τεταγμένους ἐφόρους·

17) ἀπὸ 1 ἰουλίου 1804, γράμμα τῶν προκρίτων, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου Ε΄, δηλοῦν ὅτι τὸ τρίτον «μερίδιον» τοῦ ταμείου τοῦ ναοῦ, ἀνῆκον τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ, ἐχορηγήθη τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Νεοφύτῳ· ὁρίζεται τοῦτο εἰς 511 γρόσια· συνυποκυροῦσι δ' εἴκοσιν ὀκτὼ πρόκριτοι, ὧν εἰσι γνωριμώτεροι οἱ ἑξῆς: Σκαρλάτος καὶ Νικόλαος οἱ Μαυροκαρδάτοι, Δημήτριος καὶ Κωνσταντῖνος οἱ Σοῦτζοι, Γεώργιος Νέγρης, Εὐστάθιος Λαπάτης, Ματθαῖος Ρωσσέτος, Ἀλέξανδρος Μοσχονᾶς, ὁ σερδάρης Παναγιώτης, ὁ σουλουτζάρης Θωμᾶς, καὶ ὁ πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ τοῦ ναοῦ Διαμαντάκης Καζαναζμάζης·

18) ἀπὸ αὐγούστου 1805, γράμμα τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου Ε΄ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ προκρίτους, ἀσφαλίζον τὰς χρηματικὰς χορηγίας τὰς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν προαιρετικῶς πρὸς τὸν ἐφημέριον διδομένας καὶ τὰς πρὸς τὸ ταμεῖον τοῦ ναοῦ χορηγουμένας ὑπ' αὐτοῦ·

19) ἀπὸ ὀκτωβρίου 1816, γράμμα τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου ς΄ περὶ τοῦ ἑνὸς τετάρτου ἐκ τοῦ μεριδίου τοῦ ταμείου τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀσωμάτων, ὃ πρὸ καιροῦ κατέχων Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ καὶ νομοφύλαξ, χορηγηθὲν αὐτῷ διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος, ἐπώλησεν εἰς τὸν ναόν·

20) ἀπὸ τοῦ 1817, γράμμα τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου, συνοδικόν, ἀσφαλίζον, ὑπὸ φρικταῖς ἀραῖς, τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν δύο σχολείων·

21) ἀπὸ 6 σεπτεμβρίου 1825, γράμμα τῶν κατοίκων Μεγάλου Ῥεύματος, ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Χρυσάνθου, κατασφαλίζον τὴν γινομένην καὶ προηγουμένως συμφωνίαν περὶ παροχῆς τακτῆς τινος μηνιαίας χρηματικῆς χορηγίας παρ' ἑκάστου τῶν ἐγχωρίων, πρὸς συντήρησιν τοῦ ναοῦ καὶ πρὸς κουφισμὸν τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

2

Ταῦτα τὰ ἐπίσημα 28 γράμματα προστίθημι, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν κωδήκων τοῦ ναοῦ· προστίθημι δ' ὅτι ἡ παλαιὰ σημείωσις ἀναγράφει τουρκικὰ μὲν ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα, ἑλληνιστὶ δὲ συντεταγμένα, ἐκτὸς τῶν χρυσοβούλλων, ἑξήκοντα, τὰ πλεῖστα ὑποθέσεις σχεδὸν ἰδιωτικὰς ἀναφέροντα· τούτων ἀριθμῶ τὰ κυριώτερα, μάλιστα δὲ τὰ πατριαρχικά, τὰ μὴ περιεχόμενα ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς κώδηξιν, ἂν μὴ ἀπατῶμαι, ἀριθμούμενα τριάκοντα καὶ ἕξ· ἀπὸ τῶν κωδήκων τοῦ ναοῦ μανθάνομεν ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 18 γράμμα ἀπελύθη κατὰ δεκέμβριον, τὸ δὲ 19 κατὰ ἰανουάριον.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν ἐγγράφοις τισὶ λεγομένων δέον εἰπεῖν (περὶ τῶν ἀριθμῶν 12 καὶ 13) ὅτι ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ, ἐκτὸς τοῦ ἡγεμόνος Ματθαίου Γκίκα, ἐτάφη καὶ ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος Μουρούζης, ὁ λογοθέτης Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος (1791), οἱ δὲ κώδηκες τῶν λογαριασμῶν ἀναφέρουσι πολλοὺς ἐκεῖ ταφέντας ἐκ τῶν §παρ' ἡμῖν ἐπὶ φιλοπατρίᾳ καὶ κοινωνικῇ περιωπῇ διακριθέντων, καὶ τὸν μητροπολίτην Ἐφέσου Σαμουήλ.

Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων μανθάνομεν ὅτι τῷ 1786 ἡ ἰσραηλιτικὴ κοινότης (προδήλως Ὀρτάκιοϊ καὶ Κουρούτζεμε) ἀπεφάσιτε ἵνα οἰκοδομήσῃ νοσοκομεῖον πλησίον τοῦ Μ. Ῥεύματος, ἀλλ' ἡ οἰκοδομὴ ἐκωλύθη· διότι ἡ ὀρθόδοξος κοινότης συνέταττε τὰ κατ' αὐτὴν ὡς ἤθελεν, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς ἐκυροῦντο ὑπό τε τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς· ἀλλὰ καὶ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἥ τε ἀστικὴ καὶ πολλαπλῆ

3. ἰστέον ὅτι, τριετίαν μὲν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πατριαρχικοῦ τούτου γράμματος, τὸ κιβώτιον ἢ δίσκος ἀπήνεγκεν 94 γρόσια (σχεδὸν 160 φράγκα)· κατὰ δὲ τὰ ἔτη 1813—1814 ἀπήνεγκεν 116 γρόσια· *δῆλον οὖν ὀλιγώτερα!!*

ἐν γένει δικαιοδοσία καταφαίνεται λαμπρῶς, ὡς ἀντιβολή τις τούτων τε καὶ ποικίλων ἑτέρων γραμμάτων καὶ τῶν μαρτυριῶν τῆς ἱστορίας δείκνυσιν.

(τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχὲς)

Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΛΥΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΚΩΛΥΜΑΤΟΣ ΓΑΜΟΥ
ΕΝΕΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ

Ἐρώτησις.

«*Ὁ* **Ἰάκωβος** *δύναται νὰ λάβῃ εἰς γάμον τὴν* **Μαρίαν,** *ἀναδεκτὴν τοῦ πάππου του Πέτρου*»;

Ἀπάντησις.[1]

Κατὰ τοὺς κανόνας, οὓς ἀκολουθοῦμεν πρὸς λύσιν ζητήματος, ἀφορῶντος κώλυμα γάμου, ἕνεκα συγγενείας ἐξ αἵματος, ἢ ἀγχιστείας, ἢ τριγενείας, μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συγγενικῆς σχέσεως, τῶν εἰς γάμου κοινωνίαν συναρθησομένων, ἐξετάζεται ὁ βαθμὸς τῆς σχέσεως ταύτης, ὅστις ὁρίζεται ἐκ τῆς ἀριθμήσεως καὶ ἀθροίσεως τῶν μεταξὺ αὐτῶν βαθμῶν, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁποίων καθορίζεται ἡ ὕπαρξις ἢ μὴ γαμικοῦ κωλύματος. Καὶ περὶ τούτου μέν, οὕτως ὁριστικῶς ἀποφαινόμεθα. Ἀλλ' ἐπὶ ζητήματος, περὶ κωλύματος γάμου, ἕνεκα πνευματικῆς ἢ ἐξ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείας, αἱ σχετικαὶ διατάξεις, κωλύουσιν ἡμᾶς ἀνενδοιάστως ν' ἀκολουθήσωμεν τοὺς κανόνας τούτους καὶ διὰ βαθμολογήσεως ν' ἀποφανθῶμεν περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ κωλύματος.

Καὶ ἐνταῦθα, ὅπως καὶ ἐν ἄλλοις, ἰδίᾳ δ' ἕνεκα συγχύσεως τῶν ὀνομάτων ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ, ὡς προεξετέθη ἐν λεπτομερείᾳ[2], ἔχομεν διατάξεις, διαφωνούσας ἀλλήλαις, καθόσον ἄλλαι μὲν ὁρίζουσι βαθμολογίαν καὶ ἐν τῇ πνευματικῇ συγγενείᾳ, καὶ ἐπέκτασιν τοῦ γαμικοῦ κωλύματος ἕνεκεν αὐτῆς, μέχρι τῶν βαθμῶν, καθ' οὓς κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ ἐξ αἵματος συγγενείᾳ, ἄλλαι δὲ περιορίζουσι τὸ κώλυμα ἐν αὐτῇ, μόνον μεταξὺ ὡρισμένων προσώπων· ἐπομένως ἀποκλείουσι πάντα περὶ βαθμολογίας λόγον.

Πρὸς μείζονα σαφήνειαν, ἐκθέσωμεν συνοπτικῶς τὰς κυριωτέρας τῶν διατάξεων τούτων. Καὶ

α'). Περὶ τῶν διατάξεων, τῶν περιοριζουσῶν τὸ κώλυμα μεταξὺ ὡρισμένων προσώπων.

1). Ὁ Ἰουστινιανὸς ἐν ἔτει 530 ἀπηγόρευσε τὸν γάμον τοῦ *ἀναδόχου μετὰ τῆς ἀναδεκτῆς.*[3]

2). Ἡ ἐν Τρούλλῳ ΣΤ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, θεσπίσασα ὅτι «μείζων ἡ κατὰ πνεῦμα οἰκειότης τῆς τῶν σωμάτων συναφείας», ὥρισε κώλυμα γάμου καὶ *μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς μητρὸς τῆς ἀναδεκτῆς, ἢ τοῦ ἀναδεκτοῦ*[4].

3). Τὴν ἀπαγόρευσιν ἐξέτειναν οἱ αὐτοκράτορες Βασίλειος, Κωνσταντῖνος καὶ Λέων ἐν τῷ Προχείρῳ Νόμῳ, ἀπαγορεύσαντες τὸν γάμον *τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀναδεκτῆς καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, τὰ δὲ Βασιλικὰ προσέθεσαν καὶ τὴν θυγατέρα τῆς ἀναδεκτῆς*[5].

4). Ὁ Φώτιος[6] καὶ Ματθαῖος ὁ Βλάσταρις[7] περιορίζονται εἰς τὰς ἓξ κωλύματα, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τοῖς Βασιλικοῖς[4] ἐγκατέστρωσε δὲ καὶ ὁ Ἀρμενόπουλος[8].

5). Διάταξις πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ τοῦ ΙΔ' αἰῶνος θεσπίζει «ἐπὶ τῆς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείας, μόνος ὁ *ἀνάδοχος* κωλύεται *ἐκ τῆς βαπτισθείσης θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀναδόχου· τὰ δὲ ἄλλα πρόσωπα αὐτῶν* οὐ κωλύονται καὶ οὔτε ἀδελφός, οὔτε ἐξάδελφος, οὔτε ἄλλος τις τούτων»[9].

6). Γαβριὴλ Γ' ὁ ἀπὸ Χαλκηδόνος πατριάρχης ἀναφέρων τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ κωλύματα λέγει «. . . . περαιτέρω μηδὲν προστιθεμένου. Κἀντεῦθεν *καὶ τοῖς π.λείστοις ἔδοξεν* ἐν τούτοις καὶ μόνοις τοῖς προσώποις παρατηρεῖν τοὺς κεκωλυμένους βαθμούς, ἐν τοῖς συνδεδεμένοις τῇ σχέσει τοῦ βαπτίσματος, ὡς ἐν Η' κεφαλαίῳ τοῦ Β. στοιχείου παρὰ Ματθαίῳ τῷ Βλαστάρει σαφῶς καθορᾶται»[10].

Καὶ αὗται μέν εἰσιν αἱ κυριώτεραι διατάξεις, καθ' ἃς κώλυμα γάμου, ἕνεκεν πνευματικῆς συγγενείας ὁρίζεται μόνον μεταξὺ ὡρισμένων προσώπων, ῥητῶς ὀνομαζομένων. Καὶ ἄλλαι μέν, ὡς δῆλον, ἀναφέρουσιν ὀλιγώτερα πρόσωπα, ἄλλαι δὲ πλείονα, ὁ ἀνώτερος ὅμως ἀριθμὸς τούτων περιλαμβάνεται ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ.

Ἴδωμεν ἤδη τὰς διατάξεις, καθ' ἃς κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ πνευματικῇ συγγενείᾳ καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα, πλὴν τῶν ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ, ἐπεκτεινομένου τοῦ κωλύματος ἔν τισι, λόγῳ τῆς κατὰ πνεῦμα οἰ-

---

1. Ἴδε προηγούμενον φύλλον «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀριθ. 20, ἡμερ. 19 Μαΐου 1900 σελ. 220 σημ. 1 β'. στήλης.

2. Ἴδε προηγούμενον φύλλον «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀριθ. 20.

3. Κωδ. (5· 4) 26.

4. ΚΗ' ε' 14 Ματθ. Βλασταρ. στοιχ. Β. καὶ Ρ. Π Συντ. ς'. σελ. 138.

5. Καν. ΝΓ', Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σελ. 423—429.

6. Νομοκαν. ΙΓ'. Συντ. Ε'. σελ. 425 - 426.

7. Στοιθ. Β. Αὐτόθ. ς'. σελ. 138.

8. ΚΗ'. ε'. 14.

9. Δ'. ζ'. 35.

10. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'· 139.

κειότητος ἐν αὐτῇ καὶ μέχρι τῶν βαθμῶν, καθ' οὓς κωλύεται ὁ γάμος ἕνεκεν συγγενείας ἐξ αἵματος.

1). Ὁ Πατριάρχης Νικόλαος καὶ Δημήτριος ὁ Χωματηνός, ἐπεξέτειναν τὰ λόγῳ πνευματικῆς συγγενείας κωλύματα μέχρι τῶν βαθμῶν, καθ' οὓς κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ ἐξ αἵματος συγγενείᾳ[11].

2). Ἰωάσαφ Β' ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως (1061), ἀπαγορεύει τὸν γάμον καὶ μεταξὺ προσώπων, μὴ ἀναφερομένων ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ.[12]

3). Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδος τῶν Πατριαρχῶν (1611), ἀναφέρουσα «φησὶ γὰρ ρητῶς ὁ κανών· οὐ δύναμαι λαβεῖν, ἣν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀνεδεξάμην, οὔτε τὴν ταύτης μητέρα ἢ θυγατέρα» καὶ παρακάτω «ταῦτα μόνα παραφυλακτέα» εἰς τὰ ἀνωτέρω προρρηθέντα καὶ μόνον φυλάττηται προστίθησιν, τὰ δὲ περαιτέρω ὡς πλάγια γίνωνται ἀκωλύτως, καὶ δίχα τῆς οἱανοῦν ἀμφιβολίας καὶ ὑποψίας, ἐξηρημένων τῶν κατιόντων ἐξ αὐτῶν τῶν δύο πνευματικῶν ἀδελφῶν, ἤτοι τοῦ σαρκικοῦ υἱοῦ τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ ἀναδεχθέντος ὑπ' αὐτοῦ, ὧν ἡ πνευματικὴ συγγένεια τηρεῖται ἄχρι τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ καὶ λύεται εἰς τὸν ὄγδοον, ὥσπερ καὶ ἡ ἐξ αἵματος[13].

4). Διατάξεις Ἀδήλων Πατριαρχῶν (1704—1740), ποῦ μὲν κωλύουσι τὸν γάμον παρὰ τὸν πολικὸν νόμον, ποῦ δὲ ἐπιτρέπουσι συμφώνως τούτῳ[14].

5). Θεόφιλος ὁ Καμπανίας (1747), ἀναφέρει τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ κωλύματα ἕνεκεν πνευματικῆς συγγενείας, προστίθησιν ὅμως καὶ μίαν περίπτωσιν, μὴ περιεχομένην ἐν αὐτῷ[15].

6). Ὁ Τόμος τοῦ Γρηγορίου (1839), θεσπίζει «ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὁρίζεται (κώλυμα γάμου), κατὰ βάθος ὁ ὄγδοος κατὰ τὴν ἐξ αἵματος βαθμολογίαν»[16].

Αὗται συνοπτικῶς εἰσιν αἱ κυριώτεραι διατάξεις περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου, ἕνεκεν πνευματικῆς συγγενείας, κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον καὶ παρὰ τοῦτον.

Ὑποβαλλομένων δὲ τούτων εἰς ἐπισταμένην μελέτην καὶ ἀντιπαραβαλλομένων πρὸς ἀλλήλας, πρὸς δὲ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν.

1). Ὅτι ἐν τῷ 53 κανόνι τῆς ἐν Τρούλλῳ ς' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, σαφῶς καὶ ῥητῶς ὁρίζεται ἡ ἔκτασις τῆς ἐννοίας τῆς ῥήσεως «μείζων ἡ κατὰ τὸ πνεῦμα οἰκειότης τῆς τῶν σωμάτων συναφείας» κωλυομένων ῥητῶς ὡρισμένων προσώπων, συνελθεῖν εἰς γάμου κοινωνίαν, λόγῳ πνευματικῆς συγγενείας. Ἑπομένως ἡ διὰ τῆς ἐξ ἀναλογίας ἑρμηνείας τῆς *κατὰ πνεῦμα οἰκειότητος* ἐφαρμογὴ τοῦ κωλύματος καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς τῶν ὀνομαζομένων, οὐχὶ ἀκίνδυνος παρίσταται· πολὺ δὲ περισσότερον ἀβάσιμος καὶ ἀστήρικτός ἐστιν ἡ διά τοιαύτης ἑρμηνείας ἐπέκτασις τοῦ κωλύματος καὶ εἰς τοὺς βαθμούς, καθ' οὓς κωλύεται εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν.

2). Ὅτι Ματθαῖος ὁ Βλάσταρις ἀναφέρων τὸν ἰσχυρισμόν τινων ὑπὲρ ἐπεκτάσεως τῶν κωλυμάτων ἕνεκεν πνευματικῆς συγγενείας ἄχρι τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ, ὡς καὶ εἰς τὴν καθ' αἷμα συγγένειαν, λέγει «τοῖς δὲ πλείοσι τοῦτο οὕτω ἔδοξεν, ἀλλὰ μόνα τὰ τῷ ῥηθέντι τόμῳ (τῷ πολιτικῷ) περιεχόμενα κωλύεσθαι πρόσωπα».

3). Ὅτι πολλαὶ κανονικαὶ διατάξεις, σαφῶς καὶ ῥητῶς περιορίζουσι τὸ κώλυμα γάμου ἕνεκα πνευματικῆς συγγενείας μόνον μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Πολιτικῷ νόμῳ περιεχομένων προσώπων.

4). Ὅτι πλεῖσται τῶν διατάξεων, αἵτινες ἐπεκτείνουσι τὸ κώλυμα γάμου, λόγῳ πνευματικῆς συγγενείας καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα, πλὴν τῶν ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ περιεχομένων μνημονεύουσι καὶ τούτου, ὡς ἐγκύρου νόμου, οὕτω δὲ τὸ συμπέρασμα αὐτῶν, ἥκιστα σύμφωνόν ἐστι πρὸς τὸ περιεχόμενόν των· δυσκόλως δὲ δύναται νὰ εὑρῇ τις ἐν αὐταῖς τὴν ἀνήκουσαν σχέσιν μεταξὺ αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ.

5). Ὅ,τι τὸ *παραγιάζεσθαι* τὸν νόμον, ἐξ ἐπιεικείας, κατ' ἐπιβαλλομένην οἰκονομίαν ἐν ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι καὶ ποιεῖσθαι συγκατάβασιν, ἤτοι παρορᾶν, ἢ μετριάζειν τὴν αὐστηρότητα αὐτοῦ καὶ ἐφαρμόζειν αὐτὸν οὐχὶ αὐστηρῶς καὶ κατὰ γράμμα, ἀλλὰ μετ' ἐλαφρυντικῶν περιορισμῶν, οὐ λογίζεται ἄτοπον ἀλλ' οὔτε τι ἀσύνηθές ἐστι. Τὸ ἑρμηνεύειν ὅμως καὶ ἐφαρμόζειν αὐτόν, ὄχι μόνον αὐστηρῶς, ἀλλὰ καὶ ἐπεκτείνειν ἐπιβαρυντικώτατα, καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων αὐτοῦ, εἰς οὐδένα κανόνα δύναται νὰ ὑπαχθῇ, οὔτε δὲ καὶ νὰ κριθῇ ὡς ἔχων κῦρος ἢ σημασίαν τινά. Καὶ τοιοῦτόν τι παρουσιάζουσιν ἀτυχῶς, πλεῖσται διατάξεις ὡς εἴρηται.

6). Ὅτι πλὴν τῶν εἰρημένων, ἁπάντων συνηγορούντων ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τοῦ πολιτικοῦ νόμου, καὶ περιορισμοῦ τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου, ἕνεκεν πνευματικῆς συγγενείας μεταξὺ τὴν ἐν αὐτῷ περιεχομένων προσώπων καὶ ἔθιμα ὑποστηρίζουσι τοῦτο· πρὸς δὲ ἡ Ἐκκλησία διὰ θετικοῦ τρόπου ὁριστικῶς καὶ ἐπὶ Διονυσίου τοῦ Ε' ἐπισήμως ἀπεφάνθη 1887, ὅτι ἕνεκα πνευματικῆς ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείας κωλύεται ὁ γάμος, συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ πολιτικοῦ νόμου[17] καθ' ἃς τὸ κώλυμα ὑπάρχει

---

11. Μ. Ι. Γεδεών Κανον. Διατάξεις σελ. 109—110.

12. Ρ. καὶ Συντ. Β'. σελ. 430—431.—Δ'. σελ. 482.—Ε'. σελ. 402, καὶ σελ. 425—426.

13. Μ. Ι. Γεδεών Κανον. Διατάξεις Α. σελ. 31—32.

14. Ρ. καὶ Π. Συντ. Τομ. Ε' σελ. 157—150.

15. Μ. Ι. Γεδεών Καν. Διατάξεις Α. σελ. 109—169.

16. Προχ. Νομ. σελ. 269—271.

17. Ρ καὶ Π. Συντ. Ε' σελ. 175.

α'.] Μεταξὺ *ἀναδόχου*, καὶ *ἀναδεκτῆς*.
β'.] » *ἀναδόχου* (γυναικός), καὶ *ἀναδεκτοῦ*.
γ'.] » *ἀναδόχου*, καὶ *τῆς μητρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ* ἢ *τῆς ἀναδεκτῆς*.
δ'.] » *ἀναδόχου* (γυναικός), καὶ *πατρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ* ἢ *τῆς ἀναδεκτῆς*.
ε'.] » *ἀναδόχου*, καὶ *θυγατρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ* ἢ *τῆς ἀναδεκτῆς*.
ς'.] » *ἀναδόχου* (γυναικός), καὶ *υἱοῦ τοῦ ἀναδεκτοῦ* ἢ *τῆς ἀναδεκτῆς*.
ζ'.] » *υἱοῦ*, καὶ *ἀναδεκτῆς τοῦ πατρὸς* ἢ *τῆς μητρός*.
η'.] » *θυγατρὸς* καὶ *ἀναδεκτοῦ*, *τοῦ πατρὸς* ἢ *τῆς μητρός*.
θ'.] » *υἱοῦ*, καὶ *μητρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ* ἢ *τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ πατρός*, ἢ *τῆς μητρός*.
ι'.] » *θυγατρός*, καὶ *πατρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ* ἢ *τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ πατρὸς* ἢ *τῆς μητρός*.
ια'.] » *υἱοῦ*, καὶ *θυγατρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ* ἢ *τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ πατρὸς* ἢ *τῆς μητρός*.
ιβ'.] » *θυγατρός*, καὶ *υἱοῦ τοῦ ἀναδεκτοῦ* ἢ *τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ πατρὸς* ἢ *τῆς μητρός*[18].

Αἱ δώδεκα δὲ αὗται περιπτώσεις, αἵτινες ἐπὶ τὸ ἀναλυτικώτερον ἐκτίθενται ἐνταῦθα, πρὸς μείζονα σαφήνειαν καὶ κατάληψιν, εἰσὶ τὰ λόγῳ πνευματικῆς συγγενείας κωλύματα, τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ, ὁρίζοντι.

Οὐ δύναταί τις λαβεῖν τὴν ἣν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀνεδέξατο, οὔτε τὴν ταύτης μητέρα ἢ θυγατέρα, οὔτε ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα

Καὶ δι' ὅσα ἐξετέθησαν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας[20]» καταλήγω εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἕνεκα πνευματικῆς ἢ ἐξ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείας, ἀδιαστίκτως καὶ ἀνενδοιάστως κωλύεται ὁ γάμος μόνον μεταξὺ τῶν προσώπων, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ, ἅτινα ἐξετέθησαν ἀνωτέρω (ἀπὸ α'—ιβ'). Εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν, ἤτοι συνδυασμόν, μὴ ἀναφερόμενον ἐν τῷ Πολιτικῷ νόμῳ, ἀνεμπόδιστος εἶναι ὁ γάμος, ἀδιαστίκτως καὶ ἀνενδοιάστως.

Ἑπομένως ὁ *Ἰάκωβος* λαμβάνει νομίμως εἰς γάμον τὴν *Μαρίαν*, ἀναδεκτὴν τοῦ πάππου του Πέτρου.

† Ὁ Παμφίλου ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ.

---

18. Ἴδε ἐμὸν Προχ. Νομ. Βιβλ. Α' σελ. 202—205 μετὰ σημ. 2 αὐτόθι.

19. Ἀριθ. 20 ἡμερ. 19 Μαΐου 1900 ἐν σελίδι 223 α'. β'. γ'. δ'. ε'. καὶ ζ'.

Ἐκκλησιαστικὸς Μουσικὸς Σύλλογος.

Τῇ *προσεχεῖ* Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, 28 *μαΐου*, *ὥρᾳ* 3—6 *μ. μ.*, *ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τῆς* Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, *τελουμένων τῶν ἐξετάσεων τῆς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου συντηρουμένης* Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Σχολῆς, *παρακαλεῖσθε ὅπως τιμήσητε αὐτὰς διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν.*

Τὰς *ἐξετάσεις τῆς* Μ. Σχολῆς *τιμήσει αὐτοπροσώπως ἡ* Α. Θ. Π. *ὁ* Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος *ὁ* Ε', *ἐπίτιμος πρόεδρος καὶ ἀνώτατος προστάτης τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, καὶ ἡ* Α. Ε. *ὁ πρεσβευτὴς τῆς* Ἑλλάδος, κ. Ν. Μαυροκορδάτος, *ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου.*

Ἐπὶ *τούτοις διατελοῦμεν μετ' ἄκρας τιμῆς καὶ ὑπολήψεως.*

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Ἀμασείας ΑΝΘΙΜΟΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Νικόλαος Γραμμενόπουλος, ὑπήκοος Ἑλλην, τέως μὲν κάτοικος Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, ἀγνώστου δὲ νῦν διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8ην εὐρωπαϊστὶ πρὸ μεσημβρίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμως διωρισμένου πληρεξουσίου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ὑπὸ τῆς ἐκυτοῦ γυναικὸς Εἰρήνης Ν. Γραμμενοπούλου, θυγατρὸς Δημ. Πατσαροῦ, ὑπηκόου Ἑλληνίδος, ἐργάτιδος καὶ κατοίκου Πέραν Κων)πόλεως, ἐναγόμενος ἐπὶ δεκαετεῖ ἐγκαταλείψει. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζυγίου θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ. Ἡ παροῦσα κλῆσις τρὶς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 19 Μαΐου 1900

Ὁ Πρόεδρος 1
† Ὁ Κορυτσᾶς ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Διάκονος Ἄνθιμος Π. Ὀρφανίδης

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῇ 22 Μαΐου 1900
Ὁ Γραμματεὺς
Διάκονος Ἄνθιμος Π. Ὀρφανίδης

Ὁ *ὑπεύθυνος* Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

1940

НБ ОНУ 878866 07/04/23

П. Ш. 726261